

Sygn. akt V KK 359/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Barbara Kobrańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika,
w sprawie **J. D.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 grudnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 10 czerwca 2014 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.

z dnia 4 lutego 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L. wyrokiem z dnia 4 lutego 2014 r. sygn. akt ... 920/13, uznał oskarżonego J. D. za winnego tego, że w dniu 1 listopada 2013 r. w L. na ul. D. będąc w stanie nietrzeźwości, mając 1,20 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu, kierował samochodem osobowym marki Opel Kadett o nr rej.[...], będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. sygn. akt ... 1843/11 za czyn z art. 178a § 1 k.k., czym też nie zastosował się do zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi orzeczonego powyższym wyrokiem, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której w oparciu o art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat. Nadto obciążył oskarżonego kosztami sądowymi (k.39-40).

Wyrok ten został zaskarżony apelacją oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze. Skarżący na podstawie art. 438 pkt. 3 k.p.k. podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegającego na niezasadnym uznaniu, iż postawa oraz sposób zachowania J. D. nie pozwalają przyjąć pozytywnej prognozy kryminologicznej i warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena wszystkich tych okoliczności powinna skłonić Sąd do wymierzenia kary typu wolnościowego.

Powołując się na powyższe oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez warunkowe zawieszenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres 4 lat tytułem próby z jednoczesnym oddaniem oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy w L., wyrokiem z dnia 10 czerwca 2014 r. sygn. akt ... 172/14, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wyeliminował to, że był on uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w L., sygn. akt ... 1843/11 za czyn z art. 178a § 1 k.k., zaś z kwalifikacji prawnej wyłączył art.178a § 4 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył J. D. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby.

W konsekwencji uchylił orzeczenie o zaliczeniu na poczet kary pozbawienia wolności okresu zatrzymania oskarżonego, a w pozostałym zakresie zaskarżony

wyrok utrzymał w mocy, zwalniając J. D. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Od powyższego wyroku na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, który zarzucił orzeczeniu Sądu odwoławczego rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 178a § 4 k.k. polegające na zmianie wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 4 lutego 2014 r. sygn. akt ... 920/13, skazującego J. D. za czyn z art. 178a § 4 k.k. poprzez wyeliminowanie z opisu przypisanego mu czynu, na skutek zatarcia w dacie orzekania przez Sąd II instancji, skazania za występki z art. 178a § 1 k.k., wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w L. sygn. akt ... 1843/11, a z kwalifikacji prawnej czynu - art. 178a § 4 k.k. i w konsekwencji niezasadnym przypisaniu oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., w sytuacji gdy w opisie czynu zasadnie pozostawiono znamię, iż J. D. nie zastosował się do zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w L. o przywołanej wyżej sygnaturze, obowiązującego w dacie popełnienia czynu objętego kwestionowanym orzeczeniem, co winno skutkować przyjęciem, iż J. D. dopuścił się czynu opisanego w art. 178a § 4 k.k.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego, która została wniesiona z zachowaniem w terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k., okazała się oczywiście zasadna, dlatego została rozpoznana na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że wyrok Sądu odwoławczego został wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, a to art. 178a § 4 k.k.

Sąd Okręgowy słusznie zauważył, że w dacie wydania wyroku odwoławczego, tj. 10 czerwca 2014 r., wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 16 listopada 2011 r. sygn. akt ... 1843/11, skazujący J. D. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, m. in. za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. i orzeczeniem

dwuletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (k.31) uległ zatarciu z mocy art. 76 k.k., ponieważ w terminie 6 miesięcy od daty zakończenia okresu próby, który to termin upłynął w dniu 17 maja 2014 r., nie doszło do zarządzenia wykonania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności (art. 75 § 4 k.k.). W związku z tym Sąd Okręgowy słusznie wyeliminował z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, fakt jego uprzedniego skazania tym wyrokiem. Nie można się jednak zgodzić ze stanowiskiem Sądu odwoławczego, że zatarcie skazania w realiach tej sprawy stanowiło przeszkodę do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego na podstawie art. 178a § 4 k.k. Przepis ten nakłada przewidzianą w nim surowszą odpowiedzialność karną nie tylko na sprawcę czynu określonego w art.178a § 1 k.k., który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k., popełnione w tych samych warunkach psychofizycznych, ale również na sprawcę, który dopuścił się czynu z art.178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W realiach niniejszej sprawy okolicznością niesporną jest fakt, że orzeczony wobec J. D. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 16 listopada 2011 r. sygn. akt ... 1843/11, dwuletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych był wykonywany od 23 listopada 2011 r., do 23 listopada 2013 r. (k. 31-32, 39 akt sprawy ... 1843/11). Zatem, dopuszczając się zarzucanego czynu w dniu 1 listopada 2013 r., J. D. działał w okresie obowiązywania uprzednio orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, co zresztą znajduje odzwierciedlenie w zmienionym przez Sąd Okręgowy w L. opisie czynu. Należy podkreślić, że czynieniu tego rodzaju ustaleń nie sprzeciwia się fakt zatarcia skazania za przestępstwo w sprawie ... 1843/11, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych albowiem nie powoduje on, iż zespół znamion przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. został zdekompletowany, skoro będący przedmiotem osądu czyn z art. 178a § 1 k.k. został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu (zob. postanowienie SN z dnia 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV KK 59/12, OSNKW 2013/1/3).

W związku z tym przypisanie oskarżonemu przez Sąd odwoławczy odpowiedzialności jedynie za występki z art. 178a § 1 k.k. nastąpiło z rażącym naruszeniem art. 178a § 4 k.k. i mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, gdy się chociażby porówna surowość sankcji przewidzianej w obydwu tych przepisach.

Uwzględniając przedstawione wyżej okoliczności należy stwierdzić, że rodzaj uchybień, których dopuścił się Sąd Okręgowy przy wydaniu zaskarżonego wyroku uzasadniał jego uchylenie z przekazaniem sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania (art. 537 § 2 k.p.k.). W postępowaniu ponownym Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oskarżonego będzie miał na uwadze, że stosownie do treści art. 518 k.p.k. w zw. z art. 442 § 3 k.p.k. jest związany wyrażonymi powyżej zapatrywaniami prawnymi.